

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Simut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af *beskæftigelsesministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af DF):

Til § 1

1) Efter nr. 12 indsættes som nyt nummer:

»01. Efter § 8 indsættes som ny paragraf:

»§ 8 a. Klager over overtrædelse af forbuddet mod forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse efter denne lov og over overtrædelse af forbuddet i § 7, stk. 2, mod repressalier som følge af krav om ligebehandling uanset race eller etnisk oprindelse behandles af Institut for Menneskerettigheder efter reglerne i kapitel 4 i lov nr. 374 af 28. maj 2003 om etnisk ligebehandling.

Stk. 2. Institut for Menneskerettigheder kan endvidere efter reglerne i kapitel 4 i lov om etnisk ligebehandling behandle klager fra en lønmodtager om brud på bestemmelser i kollektive overenskomster, der indeholder tilsvarende pligt til ligebehandling uanset race eller etnisk oprindelse som efter denne lov, hvis den pågældende godtgør, at vedkommende faglige organisation ikke agter at iværksætte fagretlig behandling af kravet.«

[Indføjelser af klagemulighed til Institut for Menneskerettigheder for lønmodtagere, der forskelsbehandles på grund af race eller etnisk oprindelse]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Institut for Menneskerettigheder fik med § 10, stk. 2, i lov nr. 374 af 28. maj 2003 om etnisk ligebehandling tildelt en særskilt kompetence til at behandle klager over overtrædelse af forbud-

det mod forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse og over overtrædelse af forbuddet mod repressalier og til at give udtryk for sin opfattelse af, om der er sket en overtrædelse af forbuddet mod forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse eller forbuddet mod repressalier. Institut for Menneskerettigheder fik med § 10, stk. 3, endvidere mulighed for at henstille, at der i sager, hvor instituttet finder, at der er sket en overtrædelse af forbuddet mod forskelsbehandling, meddeles fri proces til klagerne, der opfylder betingelserne i retsplejelovens § 330, stk. 1, nr. 2.

Kompetencen vedrører sager om forskelsbehandling, der er omfattet af lov om etnisk ligebehandling, men ikke sager, der er omfattet af lov om forbud mod forskelsbehandling på arbejdsmarkedet m.v., idet dette ville gå ud over de krav, der stilles i de 2 direktiver, der gennemføres med det foreliggende lovforslag. Uanset princippet om minimumsimplicitering af direktiver på arbejdsmarkedet er det imidlertid under forhandlingerne om lovforslaget fundet hensigtsmæssigt, at der i sager om forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse er ensartede klagemuligheder. På den baggrund fremsættes nærværende ændringsforslag.

Det foreslås i *stk. 1*, at Institut for Menneskerettigheders kompetence udvides til at omfatte sager om forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse efter forskelsbehandlingsloven, idet der henvises til reglerne i kapitel 4 i lov om etnisk ligebehandling. Herefter vil lønmodtagere, der har været udsat for forskelsbehandling på grund af deres race eller etniske oprindelse, efter forslaget kunne rette henvendelse til Institut for Menneskerettigheder med henblik på en udtalelse om, hvorvidt forbuddet mod forskelsbehandling efter forskelsbehandlingsloven er overtrådt. Som det fremgår af bemærkningerne til § 10, stk. 2, i lov om etnisk ligebehandling, kan instituttet give udtryk for sin opfattelse af, om der er sket en overtrædelse af de anførte bestemmelser, herunder i form af en vejledende udtalelse eller i form af en vejledende henstilling. Det falder derimod uden for instituttets beføjelser at udtale kritik i form af beklagelse, misbilligelse eller lignende, uanset at der er handlet i strid med lovgivningen. Det falder endvidere uden for instituttets beføjelser at tage stilling til, om en lønmodtager, der har været udsat for for-